

LANDSMØDE 2018

REFERAT

AMNESTY
INTERNATIONAL

**REFERAT
AMNESTY INTERNATIONAL
DANSK AFDELINGS LANDSMØDE – HOTEL NYBORG STRAND
AFHOLDT D. 21. APRIL – 22. APRIL 2018**

INDHOLDSFORTEGNELSE

1. LANDSMØDET ÅBNES	1
2. VALG AF DIRIGENT, REFERENTER, STEMMETÆLLERE M.V.	1
3. HOVEDBESTYRELSENS BERETNING	2
4. KASSERERENS BERETNING OG BUDGET	5
5. DEBAT OG GODKENDELSE AF BERETNINGER.....	6
6. KANDIDATER TIL HOVEDBESTYRELSEN.....	8
7. VALG TIL FUNDRAISING- OG ØKONOMIUDVALG (FØU)	11
8. DIVERSE OPLÆG.....	11
9. LANDSMØDET GENOPTAGES.....	12
10. OPLÆG.....	12
11. TILBAGEMELDING FRA ARBEJDSGRUPPE INKL. VEDTÆGTSÆNDRINGER	12
12. TILBAGEMELDING FRA DISKUSSIONSGRUPPE – DET GLOBALE AMNESTY	17
13. AKTIVISTTRÆF-INTRO.....	19
14. VALG AF STATS-AUTORISERET REVISOR	19
15. KONTINGENT	19
16. LANDSMØDE 2019	19
17. PRÆSENTATION AF NY HOVEDBESTYRELSE OG FUNDRAISING- OG ØKONOMIUDVALG	19
18. EVENTUELT OG AFSLUTNING AF LANDSMØDET	20
19. PRÆSENTATION AF EVENT.....	21

LØRDAG DEN 21. APRIL

1. LANDSMØDET ÅBNES

Landsmødet blev åbnet af formanden for hovedbestyrelsen Sophie Jo Rytter.

Formanden bød velkommen med tak for fremmøde til deltagerne og bød velkommen til internationale gæster. (på engelsk)

- Amnesty Faroe Islands / Gunnvá Gaard / Member of board
- Amnesty Norway / Tonje Hellevig / Member of board
- Amnesty Germany / Stephan Bethe / Member of the Youth Board, and youth delegate for the GA
- Amnesty Mexico / Liliana Velázquez Ramírez / Chair
- Amnesty Ghana / Francis Nyantakyi / Board Secretary

Sophie Jo Rytter indledte med at byde velkommen til Chase Iron Eyes, Sioux indianer fra Dakota.

Chase Iron Eyes holdte tale om de udfordringer, der har været siden Donald Trumps satte gang i oprettelsen af Dakota Access Pipeline, der bl.a. fører olie over Missouri River- den vigtigste drikkevandsforsyning for Standing Rock Sioux indianerne. De frygter, at olieudslip kan have alvorlige konsekvenser. Politiet mødte demonstranterne med overdreven magtanvendelse. Standing Rock Sioux appellerede til myndighederne om at gå i dialog. Obama lyttede. Men en måned senere kom Trump til magten, og olieledningen blev realiseret.

2. VALG AF DIRIGENT, REFERENTER, STEMMETÆLLERE M.V.

Dirigent

Sophie indstillede på vegne af hovedbestyrelsen Claus Høxbro til dirigent. Claus Høxbro blev valgt som dirigent, hvorefter han overtog ledelsen af mødet og erklærede landsmødet for lovligt indkaldt og beslutningsdygtigt, jvf. vedtægternes paragraf 5, stk. 1.

Referenter:

Hovedbestyrelsen indstillede Rasmus Møller Jensen og Niels Biering Fonsbøl. Begge blev valgt

Medlemmer til det særlige udvalg:

- Maj Christensen
- Carsten Fenger
- Linda Jørgensen

Stemmeudvalg

1. Inger Sørensen (forperson for stemmetællerne)
2. Bente Hjort
3. Birgitte Kramer
4. Birthe Guld
5. Edgar Anderson
6. Hanne B. Petersen
7. Mette Olsen
8. Camilla Dolberg Smidt
9. Yannick Sejs
10. Hanne Gammelgaard
11. Anders Madsen

3. HOVEDBESTYRELSENS BERETNING

V/ Formand Sophie Jo Rytter og generalsekretær Trine Christensen.

Sophie Jo Rytter

Jeg har glædet mig til denne weekend, hvor vi får lov at være sammen med ligesindede. Mennesker, der ved, at vi hver især kan gøre en forskel. I den omverden, vi må agere i i dag, er det vigtigere end nogensinde. Men det er også farligere end nogensinde før i mange dele af verden. Også for vores kolleger.

I 2017 har dansk afdeling arbejdet tæt sammen med vores tyrkiske kolleger, som er under hårdt pres på grund af præsident Erdogans klapjagt på kritikere og anderledestænkende. Den danske bestyrelse deltog i deres landsmøde, repræsenteret af Moustafa. Flere fra sekretariatet rejste til landet for at bakke kollegerne op med kapacitetsudvikling, sparring og støtte.

Som en af de få organisationer fortsætter Amnesty med at kritisere udviklingen i landet. På landsmødet sidste år, var nogle af os så heldige at møde den eksilerede chefredaktør Can Dündar fra den moderate avis Cumhuriyet. Journalister og mediefolk verden om har deltaget i vores globale #FreeTurkeyMedia kampagne, som nød stor opbakning også i Danmark.

Og så skete det, som aldrig før i vores historie er hændt: i de tidlige sommermåneder blev først vores formand Taner Kilic og så generalsekretær Idil Eser anholdt. Begge skal nu forsvare sig mod absurde terroranklager. Og pludselig kom kampen helt tæt på.

Trine Christensen

Jeg rejste til Istanbul i februar 2017. Udviklingen i landet var noget, der prægede alle jeg mødte - der var en stærk følelse blandt mange af håbløshed. Men ikke hos min kollega, Idil. Hun sagde til mig, at hun som ung altid havde været fascineret af 1930'ernes Europa og tænkt på, hvad hun mon ville have gjort, hvis hun levede dengang og havde set demokratiet blive angrebet indefra. "Nu finder jeg ud af det," sagde hun. Få måneder efter var hun arresteret.

Den rystende besked tikkede ind en sen aften, mens jeg var i Washington DC. Den næste morgen var jeg taget på Arlington kirkegården helt tidligt om morgenen, inden sommerheden for alvor ramte byen. Jeg besøgte Robert Kennedys grav, og mens jeg stod der og læste et af hans mest berømte citater, tænkte jeg på Idil, og på det arbejde vi gør sammen. Det lyder:

"Hver gang et menneske står op for et ideal, eller handler for at forbedre andres liv eller kæmper imod uretfærdighed, sender han en lille krusning af håb ud, og når disse krusninger krydser hinanden fra en million forskellige energicentre, opbygger disse krusninger en strøm, som kan knuse selv de mægtigste mure af undertrykkelse og modstand."

Når vi er mange, der kæmper imod uretfærdighed, er der håb om, at vi kan overvinde undertrykkelse og uretfærdighed... Vi i Amnesty ved godt, hvordan man fører en kampagne for at få en politisk fange frigivet. Nu skulle vi gøre det for vore egne.

Sophie Jo Rytter

Vi lykkedes med at få Idil fri i november efter fem måneder bag tremmer, og selv om anklagerne stadig hænger over hende, så er hun ude i friheden og sammen med kolleger og venner i Istanbul.

Men Taner Kilic har nu været i fængsel i over 300 dage. Vi vil bede jer om at være med til at sende en stærk besked til ham fra det danske landsmøde, når vi i morgen runder af med en fælles event.

Vi fortsætter samtidigt kampen for de fængslede journalister og de mange andre i Tyrkiet. For deres sag er også vores. Og vi kommer ikke til at give op. Vi kommer ikke til at opgive håbet.

Trine Christensen

Når vi taler med vore kolleger både i Tyrkiet og andre steder, hvor de er under pres, og spørger, hvad vi kan gøre, er deres svar: Bliv ved med at gøre det, I gør. Med aktioner, digitale events, lobby, demonstrationer og møder med ambassader, mediarbejde. For det gør en kæmpe forskel. Bare det at vide, at vi ikke står alene. Det var også budskabet fra de uretfærdigt dømte livstidsfanger Albert Woodfox og Robert King, som Amnesty hjalp med at få fri, og som gjorde et kæmpe indtryk på os alle her i Nyborg sidste år. De fortalte, at vores breve var med til at holde modet hos dem oppe i de lange år de kæmpede for deres frihed.

Så selvom vi her i den danske sikre hverdag måske føler, vi er langt væk, så gør det en forskel, når vi hæver stemmen. Det er det, vores kampagne MODIG handler om - at den kamp, de mennesker tager, også er vores.

Sophie Jo Rytter

I år er det 70-året for Verdenserklæringen om Menneskerettigheder. Det var ikke naive idealister, der satte sig ned i 1948 og nedfældede nogle af de mest basale, universelle værdier i et samlet dokument. Det var mænd og kvinder, der havde gennemlevet to verdenskrige. De havde været vidner til nogle af de største grusomheder i menneskehedens historie. De vidste, hvad der var på spil. Det dokument skabte et ordforråd om rettigheder og fælles værdier, vi ikke havde før, og det blev fundamentet for mange af de fremskridt, vi har set siden. Det danner basis for Amnestys eksistens og for vores engagement, for de mange tusind vi har været med til at få frigivet, for de torturofre hvis lidelser blev bragt frem i lyset, for de love vi har ændret, og de mange hvis stemmer vi har været med til at få langt bredere ud.

Verden har aldrig været mere velstående, mere uddannet, mere demokratisk eller mere fredelig. Men alligevel har vi ikke set så stort pres mod den internationale samorden, og mod menneskerettighederne i årtier. Når vi kigger tilbage på det forgangne år, ser vi et år, hvor magthavere verden over talte had og frygt op, og pustede til polarisering og mistro - og den slags har konsekvenser.

Trine Christensen

I USA satte den nyindsatte præsident Trump tonen lige fra årsskiftet, med indførelse af et åbenlyst diskriminatorisk indrejseforbud, det såkaldte "Muslim ban". Det voldsomme kursskifte i USAs ledelse har en enorm betydning for forholdene i USA; men også for vores partnere verden om.

Vores mangeårige samarbejdspartner, Frank Mugisha fra Sexual Minorities in Uganda var i Danmark, og fortalte om arbejdet for homoseksuelles rettigheder. En kamp, der er lang og sej, og koster store personlige ofre, som vi kunne læse i de fine portrætter bragt i AMNESTY medlemsbladet tidligere på året. Frank fortalte, at man i Ugandas parlament overvejer at genintroducere den lovgivning, der vil give dødsstraf til homoseksuelle, der ellers blev skrottet efter internationalt pres. Fordi man ikke venter at den nuværende amerikanske administration vil blande sig. Det er blot et ud af mange steder, hvor den slags kalkuler sker. I den kontekst er det uforståeligt, at Danmark indtog formandskabet for Europarådet med det erklærede mål, at få et opgør med menneskerettighederne på dagsordenen - og ikke mindst med Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol. Amnesty har sammen med allierede arbejdet for at begrænse skaderne. Den såkaldte København-erklæring er heldigvis blevet meget mindre problematisk end den tegnede til at blive. Men skaderne handler også om de signaler, der sendes til ledere i Tyrkiet, Rusland og Ungarn, der glædes over, at de ikke står alene med en kritik af menneskerettighederne. Vores svar har været en rungende tilbagevisning af tanken om, at menneskerettighederne er til for regeringer eller stater. De er til for os borgere.

Sophie Jo Rytter

I en sådan omverden er en organisation som Amnesty vigtigere end nogensinde. Og det vi alle gør sammen, er vigtigere end nogensinde.

Amnestys dokumentation og rapporter tilbageviste løgne og røgslør fra myndigheder, dokumenterede overgreb, drab - forbrydelser mod menneskehed og folkemord. Vore rapporter og aktivister, både de digitale og de

mere klassiske, vendte søgelyset hen dér, hvor man forsøger at gemme sig bag alternative fakta, udelukkelse af journalister og trusler mod dem, der fortæller sandheden

For eksempel i Myanmar, hvor en spændt situation eksploderede i august. Over 600.000 rohingyaer blev drevet på flugt, mens tusinder andre blev dræbt i en systematisk udrensningskampagne. Vidnesbyrd og satellitfotos fra Amnesty var med til hurtigt at gøre det klart, at styrets forsøg på at nedtone hændelserne i Rakhine-provinsen var falske, og at forbrydelserne havde karakter af folkemord.

De hundredtusinder af mennesker, der nu lever i forhutlede lejre i Bangladesh er afhængige af, at omverdenen ikke blot accepterer en tilbagesendelse af disse mennesker til nye overgreb, fangelejre og en diskrimination så omfattende, at Amnesty for første gang siden dets afskaffelse i Sydafrika, atter bruger betegnelsen apartheid.

Trine Christensen

Konflikten i Syrien nåede nye lavpunkter af grusomhed og hensynsløshed overfor civilbefolkningen med udsultningen og bombardementer af Aleppo, Idlib og med nye giftgasangreb.

I denne desperate kontekst valgte Danmark at standse modtagelsen af de 500 FN-kvoteflygtninge, som vi har hjulpet årligt i 30 år. Det er en katastrofe for det enkelte menneske. Og det underminerer en af de eneste internationale fordelingsmekanismer, der findes.

Jeg ved at I, ligesom jeg, har svært ved at forstå det. Det her kan vi ikke være bekendt.

Og jeg ved, at I ligesom jeg følte en særlig stor glæde over at overlevere 50.000 underskrifter til Inger Støjberg netop dagen efter, at hun havde købt den berømte kage. Vi gav sammen en klar besked om, at ikke alle deler ønsket om at lukke øjne, hjerter og grænser for dem, der har brug for hjælp.

Det har været så bekræftende at være med i en positiv fortælling i det stærke arbejde, vi har lavet for og med mennesker på flugt i det forgange år med kampagner som I See You og Give A Home. Vores fælles fortælling har givet plads til at vise mennesket bag retorikken og mindet os om, hvorfor det er vigtigt at bidrage til at løse problemerne, i stedet for at gemme os bag mure og hegn.

Sophie Jo Rytter

Håbet skal findes andre steder, og igen i år så vi, hvordan almindelige mennesker viste et kolossalt engagement. Civilsamfundet viste ledelse og visioner med #MeToo, Women's March, de unges kamp for våbenkontrol i USA, og de tusindvis af Amnesty medlemmer i hele verden, der er med i Amnesty's Decoders team, der hjemme ved deres computer hjælper med at tyde satellitbilleder og finde beviser for menneskerettighedskrænkelser.

Amnesty spiller en vigtig rolle i at skabe basis for aktivismen - både at støtte menneskerettighedsforkæmpere verden over, og igennem vore medlemmers aktivisme og engagement.

I Danmark er der nu godt 210.000 tilmeldt til vores SMS hasteaktionsnetværk Lifeline, omkring 40 aktivgrupper og mere end 1.600 aktivister fordelt over landet. Vi ser en stigning i engagement og dedikation til Amnestys arbejde med næsten halvanden million handlinger for menneskerettighederne i 2017.

I år havde vi også vores første landsindsamling. Der var en kolossal forhåndsinteresse, og 100er skrev ind med gode oplevelser. Det havde jeg også selv glæden af at mærke på min rute. Der var også en hel masse, vi skulle lære, som vi skal gøre bedre i år. Vi fik færre midler ind end budgetteret - men vi oplevede også, hvor stor appetitten er på at mærke sammenholdet og samarbejdet omkring så stor en begivenhed. En kæmpe tak til jer for at hjælpe med at sikre landsindsamlingens første spæde skridt - vi får brug for jer igen i december.

Trine Christensen

Den digitale aktivisme fylder mere end nogensinde. Men samtidigt ser vi, hvordan sociale medier ikke blot bruges til udveksling af oplysninger, men også til overvågning af dissidenter og vildledning af befolkningen. Overvågningen, også i demokratiske samfund, tager til - samtidigt med, at tilsynet og med myndighederne

svækkes. Der er hårdt brug for et opgør med den blindhed, der har ramt os, når det kommer til det digitale privatlivs fred.

Der er samtidigt vokset en overgrebskultur frem, som vi som samfund, herunder politi og de sociale medievirksomheder, er alt for dårlige til at håndtere, og som har en kolossal betydning for vores ytringsfrihed og adgangen til politik - særligt for kvinder, etniske minoriteter og LGBTI personer.

Derfor har Amnesty arbejdet for at skabe fokus på digital vold mod kvinder, og har udviklet en række anbefalinger til myndighederne. Vi har afholdt træning for 140 mennesker i København, Odense, Århus og Ålborg - og udviklet vejledning til hvordan man beskytter sig selv og andre digitalt. Der blev lavet 35 lokale events, og der er nu 78 personer i Facebook gruppen digital vold, hvor medlemmerne kan aktiveres til at gå ind i sager om digital vold.

Vores research har været med til at sætte fokus på, at digital chikane og vold er en krænkelse af kvinders menneskerettigheder og ikke den enkelte kvindes ansvar. Både ligestillingsministeren og justitsministeren har offentligt medgivet, at der skal gøre mere for at løse problemerne, og efter vores kampagne har regeringen desuden fordoblet strafammen.

Sophie Jo Rytter

Internationalt var det også et historisk år for Amnesty. Reformer, der har været årevis undervejs, blev vedtaget på sidste års internationale rådsmøde – ICM - der også blev det sidste i Amnestys historie. I stedet har vi nu årlige globale møder (Global Assembly). Og vi indførte et nyt stemmesystem sådan, at hver afdeling har én stemme uanset størrelsen. Den danske foreningskultur gør nok, at vi til det sidste holdt fast i, at antallet af medlemmer i hvert land bør være basis for stemmetallet internationalt - men da flertallet tegnede sig, rejste vi os op og erklærede vores støtte til en fælles vej fremad. Nogen gange vinder vi diskussionerne, nogen gange taber vi dem. Men det er grundprincippet i et demokrati, og vi kan være stolte af, at vi i Amnesty holder fast i, at det, der samler os, er langt større end det, der deler os.

Vi er spændte på det kolossale arbejde, der nu er i gang med at få vores nye internationale mødekadence til at fungere. Der er meget arbejde, meget, der skal tilpasses og tænkes nyt. Vi har en session i eftermiddag om Global Assembly og de vigtigste policy-diskussioner, vi skal have for interesserede.

Trine Christensen

Samarbejde er noget af det vigtigste for at skabe de forbindelser, der skal til for at skabe de ændringer vi ønsker at se. Det gælder om at få alle med som de nu bedst kan der, hvor de har indflydelse.

Det skete i høj grad i samarbejdet med fodboldlandsholdene og DBU, der fik sat fokus på homofobi med beskeden om FodboldForAlle. Det blev til en flot og stærk manifestation, der var synligt både på gaderne og på stadion. Vi fortsætter det samarbejde både med DBU og med DIF: For selvfølgelig hænger også sport og menneskerettighederne sammen.

Sophie Jo Rytter

Det, vi gør sammen, handler om at skabe ringe i vandet - krusninger af håb – *ripples of hope*.

Det er det, Amnesty handler om. Både denne weekend i Nyborg. Og i det kommende år. Vi skal ud og sprede håb og fortælle historien om menneskerettighederne. Vi skal minde danskerne om, hvorfor vi stadig har brug for dem 70 år efter. Vi vil lave events, skabe opmærksomhed, nå nye mennesker og slå fast, at det er menneskerettighederne, der giver det bedste svar på, hvilken verden vi håber at give videre til vores børn. TAK.

4. KASSERERENS BERETNING OG BUDGET

Ilja Sabaj-Kjær, kasserer, fremlagde hovedbestyrelsens økonomiske beretning samt orienterede om hovedbestyrelsens budget for 2018.

Der blev fra årets start budgetteret med et overskud på 1,4 mio. kr. Resultatet blev et underskud på 0,6 mio. kr., hvilket primært kan henføres til et mindre overskud end forventet af dansk afdelings første landsindsamling, samt et lidt dårligere økonomisk resultat end forventet fra nye medlemmer. Årets underskud trækkes fra egenkapitalen, som herefter udgør 22,1 mio. kr., hvoraf 6,7 mio. kr. er øremærket lægegruppens arbejde.

Landsindsamlingen og medlemsudviklingen har sekretariatet efterfølgende analyseret grundigt for at skabe et mere sikkert grundlag for hovedbestyrelsens løbende vurdering af den økonomiske udvikling i 2018.

Hovedbestyrelsen har i årets løb revideret strategien, så der er større vægt på kvalitet og loyalitet og mindre på antal.

Vi skal fortsat følge udviklingen i medlemstallet tæt, ligesom de igangværende bestræbelser på at finde andre indtægtskilder bør fortsættes. Kassereren rettede en stor tak til Fundraising- og Økonomiudvalget for gode råd og sparring.

Vi fortsætter med landsindsamling i år med ekstra fokus på kvaliteten i hvervninger af indsamlere, den gode oplevelse for indsamleren og at skaffe frivillige koordinatore, som er centrale for en god indsamling.

Kassereren fremlagde budgettet for 2018, som viste en stigning i de forventede indtægter til kr. 85,3 millioner i 2018.

5. DEBAT OG GODKENDELSE AF BERETNINGER

Claus Høxbro takkede for beretningerne og åbnede for debat om beretningerne.

Tina, Valby: Jeg var med til at samle ind. Der er samlet 2,1 mio ind, og et overskud på 0,5 kr, Hvor går resten af pengene hen?

Ilja Sabaj-Kjær: Der er udgifter forbundet med landsindsamlingen, ifm. materialer logistik m.m. Det giver overskud på 0.5 mio. kr. Det forventer vi at øge i år.

Trine Christensen: Basisudgifter er de samme, så jo mere vi samler ind, jo større overskud vil vi få. Det er en aktivitet, med en rimelig konstant udgiftspost.

Farah, Aalborg; I oversigten over budgettet fra 2013-17, er der en smule stigning i udgifter og markant stigning fra 2016 -17. Jeg ved det er godt når midlerne kommer ud at arbejde, men er der nogen forklaring på den markante udvikling ift. tidligere år?

Ilja Sabaj-Kjær: Overordnet set omlægning i hvervestrategi. Koster flere penge med ny strategi via Lifeline. Det kan godt betale sig, for at hverde mere loyale medlemmer, der giver mere og er mere aktive.

Henrik N. Egelind, sekretariatet: Noget af stigning skyldes også investering fra IS, som viser sig som øgede udgifter. Når vi bruger af de fondsindtægter vi har fået, vil det registrere sig som stigning i udgifter.

Desmond Lemas, Slagelse: I forbindelse med, at der var hvervet ca. 6000 indsamlere til Landsindsamlingen, vil jeg bare gøre opmærksom på, at en del ikke fik indsamlingsmaterialet, og det var derfor, de ikke var ude at samle ind. Ærligt det ikke lige var med.

Trine Christensen: Absolut en af de ting vi har lært. En af de utroligt ærgerlige. Fokus på at gøre anderledes med koordineringsgrupper.

Hans Hyttel, Nørre Sundby (med i Amnestygruppen i Aalborg): Jeg har ind imellem talt med flygtninge fra lokalt flygtningecenter, nogle har talt om integrationsydelse, som er den halve kontanthjælp til flygtninge, for ti år siden en god kampagne med antidiskrimination på det, der dengang hed starthjælp - nu er den tilbage, om muligt endnu værre. Hvad er der af planer for at følge op på det?

Den anden ting, kunne man overveje i forbindelse med Landsindsamlingen, er at lave et kit til grupper med indledende aktivitet med info om indsamlingen med henblik på distribution og fastholdelse?

Stinne Bech, sekretariatet: Det er en af de ting vi stadig overvejer. Det er det samme – reduceret kontakthjælp når man ikke har været her længe, den er lavet som en bred regel, men den rammer især flygtninge, som også er meningen. Mulighed for Amnesty at gå ind i. Det bliver ikke i år, hvor vi har fortsat fokus på kvoteflygtninge, og på fortællinger om flygtninge – re-humanisering. Og bløde op for de kedelige politiske udviklinger i Danmark og noget, der er på listen over mulige områder som Amnesty kan arbejder på.

Ilja Sabaj-Kjær: Der bliver samlet op på erfaringer – bl.a. værdien i at klæde lokalgrupperne på til at sikre en bedre indsamling.

Trine Christensen: Vi noterer alle forslag, der kommer ind.

Søren Gudmann, København: Kommentar vedr. landsindsamlingen. Organisationen er rimeligt velorganiseret. Skidt med, at den første indsamling kikket lidt, det kan vi garanteret gøre bedre. Men lad os ikke gå i selvsving over det og gøre det til en vigtig ting, at vi laver nogle fede landsindsamlinger. Overskud på 0.5 mio. kr. svarer til 5 kr. mere i kontingent pr. medlem. Alle timerne, der blev brugt på dagen af indsamlerne og de timer der er lagt før indsamlingen, kunne bruges på en anden måde. Eks. til politik og påvirkningsarbejde, og medlemmerne betalte 5 kr. mere hver på per medlem og bruge tiden til lobbyarbejde- Vi kunne tænke om vi overhovedet skal have en landsindsamling?

Sophie Jo Rytter: Du har fuldstændig ret i, at vi skal tænke over, hvordan vi bruger midlerne, når vi prøver nye tiltag. Men generelt er vores strategi stadig en diversificering af indtægterne. Hvis vi fokuserer på en cash-cow, bliver vi sårbare. Der er også andre værdier end blot de penge, vi samler ind. Så vi skal overveje, hvordan vi kan måle eller vurdere den værdi en landsindsamling giver ud over det pengemæssige overskud.

Lars Linnet, Holbæk: Jeg får den tanke, at når man nu ser i landsmødematerialet, at man vil samarbejde med Spil Dansk, kunne man så ikke slippe nogle kunstnere løs måske i samarbejde med Landsindsamlingen. Jeg har set nogle shows til ex. Knæk Cancer, måske i mindre skala. Bare en ide.

Trine Christensen: Tak for ideen. Det er vores tanke, at vi gerne vil gøre mere for at finde folk, som er populære i befolkningen ex. fodboldspillere, kunstnere. Vi vil gerne nå rigtig langt ud. Og nå endnu flere, og det er en rigtig vigtig måde at gøre det på.

Jørgen Stubgaard, Hjørring: Tak for en rigtig fin start på Landsmødet og relevant start. Et af de billeder der blev vist var det her fugleperspektiv foto af event fra sidste år med flyvemaskinen, vi fik også en del materiale. Det virkede en smule uigennemskueligt for mange af os, hvad det gik ud på? Hvad var det? Og hvor meget har det kostet Amnesty med alt det materiale, som vi ikke rigtig fandt ud af, hvad vi skulle bruge til?

Trine Christensen: Det er ideen, at materialerne skal give mening, så vi tager kommentaren til os. Vi prøver med kampagnematerialer med noget, der er lidt anderledes, fly og billetter for at vise hvordan kommer man fra nærområderne i sikkerhed, det var en måde at gøre det lidt tættere på, og noget vi kender til alle sammen, men som for nogle kan betyde forskellen på liv og død – Det var en symbolsk betydning. Jeg kender ikke beløbet. Men virker det? Altid godt med feedback.

Kirsia Olufsen, Nyborg: Ifm. landsindsamlingen tror jeg, at en af grundene til at det gav så pænt, fordi vi ikke har været ude før. Så, hvis vi skal ud igen, så kunne vi godt lade der gå nogle år eller på nogle veje, hvor vi ikke har været før for at få afveksling. For at holde omkostningerne nede kunne man samle bølter i de store byer, så de kunne hentes, der en måned før, så man kunne spare noget porto. Fint at få noget mere musisk ind, så der kommer mere farve og glæde.”

Mette Sommer, Kerteminde: Jeg vil gerne give noget positiv feedback. Jeg rejser en del i Grækenland, og jeg har været meget stolt over min pose og mine flymærker. Bruger det også hjemme til indkøb m.m. Materialet viser, hvem vi er og, hvad vi står for. Kan vi få noget mere af det?

Kirsten Olsen, Slagelse: Datoen er uheldig. Der er ti indsamlinger i løbet af året. Vi kommer som de sidste, og det er tæt på jul, hvor mange andre også lukker på julen. Den symbolske betydning for os med den 10. december, er for os, men ikke for dem, der lukker op. Jeg har indsamlet i mange år, og folk bliver trætte af de mange indsamlinger. Jeg ved godt, det ikke kun handler om kroner og ører, men der er ikke tid til at udbrede budskabet, for så når man ikke sin rute. Er det muligt at flytte tidspunktet frem?

Trine Christensen: Vi har måttet kigge på dato i forhandling med omkring 17 andre organisationer, der er 3 andre i maj måned, som er populære. Når vi kigger på året, så var det bedste bud, hvor den ligger. Op mod jul er ikke optimalt, men vi vurderer det naturligvis.

Kommentar fra salen: Folk siger det til alle tider og på baggrund af andre organisationer, er det nu jer igen, vi har jo lige været der, det er et vilkår, når vi er så mange.

Kommentar fra salen: Når man først kommer i gang, bliver det lidt billigere og mere effektivt, så vi kan samle flere penge ind til det vigtige arbejde.

Sophie Jo Rytter: Prima lejlighed til at få feedback fra jer, der har været ude. Det vil vi gerne have, så tak for det. Og det er første gang, man skal turde noget nyt, og der skal være plads til fejl. Det har været et godt *starting point*, og så skal vi tage ved lære af det. Men lad os ikke dømmе det alt for hurtigt ude - før vi har testet det ordentligt af.

Claus Høxbro konkluderede, at der ikke havde været kritiske bemærkninger til selve årsberetningerne. Årsberetningerne blev taget til efterretning, og regnskabet blev godkendt.

6. KANDIDATER TIL HOVEDBESTYRELSEN

Claus Høxbro gennemgik proceduren for præsentation af hovedbestyrelseskandidater.

Kandidater på valg:

- Anne Katrine Andersen (genopstillede)
- John Hansen (genopstillede)
- Kristoffer Nilaus Olsen
- Sara Abawi

Marcus Rubin, journalist på Politiken, modererede præsentationen af kandidaterne

Marcus Rubin: Tak fordi jeg må være her. Det er interessante tider for en organisation som jeres. Jeg læste på vejen herover en klumme om en advokat, der brændte sig selv ihjel i en park i New York, som protest mod klimaforandringerne. Pointen var, at det var trist, at der var ingen, der rigtig havde lagt mærke til det. Det kan være så svært at få opmærksomhed i nutidens verden, hvor alting buldre derudaf.

Det er også noget, der går igen i de fire opstillingserklæringer. Vil I nu ikke lige bruge 3. min hver på lige at præsenterer jer selv og så sige, hvad I ser, som den største udfordring for Amnesty:

John Hansen: Beretningen og de opslag I kan finde ude på gangen (kampagner m.m. red.) beviser, hvorfor det er nødvendigt med Amnesty. Demokrati og rettigheder er sat under pres, dør indefra, demokratiske ledere, der fjerner menneskerettigheder fra de samfund de lever i. Men vigtigere, hvordan agerer vi på det? Stor organisation og stærke ageren i civilsamfund, mod til visioner – jeg lægger vægt på, at vi agerer som international organisation, og arbejder i danske civilsamfund og prøver at påvirke det internationale arbejdes sigte. Inspireret fra USA's AGM afholdt i Washington DC. Jeg lærte meget om, hvordan man kan påvirke de offentlige systemer fra civilsamfundet. Læren fra Martin Luther King om at få aktiveret vælgerne og derved påvirke de demokratiske systemer. Jeg så de unge skoleelevers demonstrationer i Washington DC, som ikke bare nej, men ja til noget, nemlig ja til våbenkontrol. Jeg ser med glæde, hvordan de organisationer følger i Kings fodspor med, at man skal påvirke de politiske systemer – det vil jeg meget gerne have, at vi gør endnu mere ved. Den politiske magt vi har, skal vi bruge til at påvirke internationale og danske politikere.

Anne Katrine Andersen: Udfordringen er at "det er da ikke særlig nødvendigt, vi har det da godt". Ja det er muligt at nogen har det godt, men nogle får det værre – også i det nære i Europa, Tyrkiet er et brændpunkt, Polen, Ungarn. Uden for Europa er der også steder, hvor det ikke går fremad. Menneskerettighederne er stadig vigtige, og der er en masse mennesker her, der støtter menneskerettighederne.

Sara Abawi: Mit første møde med menneskerettighederne og krænkelse af disse var i barndommen. Jeg er født i Afghanistan, mine forældre var politisk aktive og demokrater i en tid, hvor det var meget kontroversielt at ytre sig om demokrati og politik midt i borgerkrigen i Afghanistan. Min far var forfulgt og offer for tortur. Vi måtte flygte uden ham. Efter mange år i asylcenter fik vi ophold, og med hjælp fra en advokat fik vi mulighed for at få min far hertil. Advokaten viste menneskerettighedernes magt. At have haft krænkelse så tæt på livet har fyldt mig med indignation. I dag beskæftiger jeg mig med menneskerettigheder og folkeret via jurastudier, og har tidligere arbejdet for dansk flygtningehjælp og Freemuse, som advokerer for og fremmer ytringsfriheden for musikere og komponister i hele verden. Jeg har deltaget ved FN konferencer vedr. menneskerettigheder. Jeg er i dag også juridisk rådgiver for Refugees Welcome. Jeg stiller op for netop Amnesty, fordi jeg vil kæmpe for, at ethvert menneske kan nyde beskyttelsen af menneskerettighederne og blotlægge krænkelse af menneskerettighederne og stille magthavere til ansvar. Arbejdet er vigtigt, og Amnesty tænder et lys i mørket for dem, der sidder i en brutal situation. I hovedbestyrelsen vil jeg bidrage med høj juridiske faglighed og internationalt samarbejde.

Kristoffer Nilas Olsen: Jeg har været aktiv i Amnesty i en del år og oplevet en del fora for aktivisme, det har været en fornøjelse – senest i FØU og tidligere i hovedbestyrelsen. Den største udfordring – Menneskerettighederne er under stort pres, det kan jeg kun erklære mig enig i, så hvordan skal vi organisatorisk prioritere? Det er blevet lettere at handle for social forandring via fora, hvor folk spontant kan mobilisere sig på sociale medier, så vi som organisation måske opleves som mindre nødvendig af de mennesker, som er ryggraden af vores arbejde. Så der skal vi være skarpe på at definere, hvad er det vi tilføje af værdi? Det skal udmønte sig

i konkrete organisatoriske beslutninger. Hvad kan vi gøre for at handle samlet omkring nogle konkrete emner? Sådan som vi gør ifm. strategiarbejdet, samtidig med at jeg ønsker mere debat om alt det her med platformene, hvor folk mobiliserer sig, som i høj grad er digitale. Hvem ejer de data – fokus på digital aktivisme og skyggesiden er uhyggeligt relevant.

Marcus Rubin: Kristoffer i din begrundelse for opstilling taler du meget om behovet for aktivisme, hvorfor mener du der særligt er behov i den retning?

Kristoffer Nilaus Olsen: Jeg mener ikke, det er et enten/eller spørgsmål. Vi har 80.000 medlemmer og over 200.000 på Lifeline, som netop har virket kraftigt til at øge vores antal handlinger for menneskerettighederne – og potentialet er ikke udtømt. Vi kan få dette til at virke endnu mere for menneskerettighederne, ved at præsenterer relevante tilbud. Potentialet her skal ud og vokse – blandt de ydre løgringe af vores bevægelse. For eksempel gennem uddannelsesaktiviteter. Der skal være mulighed for at udfolde sin virkelyst. Der skal skabes bedre rammer for at aktive kan uddanne hinanden.

Marcus Rubin: Sara du skriver i dit oplæg omkring *fake news*. Hvordan kan Amnesty gøre en forskel der?

Sara Abawi: Vi har ekspertisen inden for menneskerettighederne – vi kan kommentere i medierne, fx når børn under 18 år bor i udsendelsescentre. Der er en del ikke helt korrekte oplysninger omkring dette, det har en enorm påvirkning af barnet og barnets tarv, der kan vi faktisk tjekke, og se hvordan hverdagen egentlig ser ud, og hvor mange lever under disse forhold i en undtagelsestilstand.

Marcus Rubin: Anne Katrine du skriver i dit oplæg, at du ikke har en forhåbning om at redde verden. Det virker en lille smule pessimistisk, tænker jeg, hvis man stiller op for en organisation som Amnesty.

Anne Katrine Andersen: Undskyld, jamen jeg mener jo, at JEG, som i kun mig, kan jo ikke redde verden, men VI som Amnesty International kan være med til at hjælpe verden. Den første, der dør er idealisten, og hvis man ikke har nogle våben, og med våben mener jeg, hvis man ikke har noget som Amnesty, vi skal kæmpe sammen, som Chase Iron Eyes også sagde, hvis ikke man stiller sig sammen og siger, det er ikke i orden, at i tager vores drikkevand. Vi står her helt fredeligt og protesterer, vi har det våben, der hedder, der er menneskerettigheder.

Marcus Rubin: Du, John og de fleste andre skriver om, at menneskerettighederne er under pres. Hvorfor tror du udviklingen er gået i den retning? Hvorfor skal der føres forsvarskrig?

John Hansen: Vi skal gøre noget andet end bare sige Nej, vi skal også sige Ja og handle for at ændre de tendenser. Den styrke vi har til det er, at vi er godt organiseret i civilsamfundet. Og heldigvis så ser vi, at det pres, som der snakkes om, det sætter skub i en revitalisering af civilsamfundet. Der er flere og flere, der bliver politisk aktive i civilsamfundet, og det tror jeg er med til at påvirke politikerne. Lars Barfoed har eks. sagt, at en organisation som Amnesty er så stærk og indflydelsesrig, at dem lytter man til.

Marcus Rubin: Tak, så har I, i varierende omfang også talt om inspiration, Du talte om Henning Mankell i dit oplæg Anne Katrine. Hvem inspirerer jer, hvem er jeres forbilleder, hvem vil I fremhæve som inspiratorer i jeres arbejde? Vi kan starte med John

John Hansen: Ja, Fx Martin L King,

Marcus Rubin: Og nulevende?

John Hansen: Det skal jeg lige tænke lidt over

Anne Katrine Andersen: Inspireret af den eventgruppe, der sidder herovre. Det inspirerer mig, Trine Christensen, når jeg hører hende i radioen, fordi jeg bliver stolt over, at Amnesty bliver hørt

John Hansen: Chase Iron Eyes som vi har set i dag, der med stort mod går ind i en kamp for hans folk, og accepterer de risici, der er ved det. Han er et nyt forbillede for mig.

Marcus Rubin: Tusind tak, Hvad med dig Sara, hvem inspirerer dig?

Sara Abawi: Der er heldigvis rigtig mange, der inspirerer mig dagligt. – Der er en del fra Refugees Welcome, blandt andre direktøren, som inspirerer mig, Hun er god til at skabe holdånd og fokusere på målet; Også i udlandet er der blandt andet journalister, og i USA – Black Lives Matter – mange unge, som har været gode til at organisere sig.

Marcus Rubin: Og Kristoffer

Kristoffer Nilas Olsen: Ud over alle de mange dejlige unge, der engagerer sig i Amnesty eksempelvis, så er det også respektindgydende med journalister, der sikrer transparens; et navn – en af Amnestys researchere der for et par år siden besøgte landsmødet Donatella.

Marcus Rubin: Jeg tror Anne Katrine har et sidste bud.

Anne Katrine Andersen: Bare kort, i mit daglige virke sidder jeg i en sammenslutning af lejere i en organisation. Jeg hører fra folk, der er udsat for uretfærdighed eks. ved lejestigninger. Det inspirerer mig faktisk i min hverdag at opleve uretfærdigheden og indignationen i mit daglige virke, hvor jeg kan gøre en forskel. Herigennem er jeg også med i debatten om Gettorisering

Marcus Rubin: Tak til kandidaterne og held og lykke med valget.

Claus Høxbro sagde tak til Marcus Rubin for at lede os igennem kandidatpræsentationen. Landsmødet besluttede, at den kandidat, der får færrest stemmer blive suppleant i hovedbestyrelsen.

7. VALG TIL FUNDRAISING- OG ØKONOMIUDVALG (FØU)

Claus Høxbro informerede om valgprocedurer vedr. FØU

På valg

- Vivi Basballe (tidligere udpeget FØU medlem)
- Ib Ketelsen (genopstiller)
- Jesper Steen Andersen valgte i løbet af lørdagen at melde sit kandidatur.

8. DIVERSE OPLÆG

Birgit Ostenfeld, Amnestygruppen mod tortur: Informerede om arbejdet mod tortur, og opfordrede deltagerne til at melde sig til gruppens brevnæværk.

Maria Grabowski, sekretariatet: introducerede kampagnen ”Menneskerettighederne fylder 70 år”

9. LANDSMØDET GENOPTAGES

Claus Høxbro erklærede officielt landsmødet for genåbnet, hvorefter han gav ordet til Trine Christensen, som bød velkommen til Andrew Gardner, researcher i Amnesty Tyrkiet.

10. OPLÆG

Tale om situationen i Tyrkiet ved Andrew Gardner.

11. TILBAGEMELDING FRA ARBEJDSGRUPPE INKL. VEDTÆGTSÆNDRINGER

Kristoffer Nilaus Olsen gav tilbagemelding fra arbejdsgruppen om organisation og økonomi.

Hovedbestyrelsen havde indstillet en række forslag til ændringer i vedtægterne, landsmødets forretningsorden og en landsmødeudtalelse, som arbejdsgruppen havde behandlet.

Vedtægternes § 5 Stk. 2 pkt. 6

Den oprindelige tekst: 6. Temaer til eller rapportering fra Den Internationale Generalforsamling (ICM - International Council Meeting)

Blev foreslået ændret til: 6. Temaer til eller rapportering fra Den Internationale Generalforsamling (GA - Global Assembly)

Hovedbestyrelsens begrundelse: Den internationale generalforsamling er omdøbt fra ICM til Global Assembly (GA).

Arbejdsgruppens indstilling: Forslaget blev indstillet til vedtagelse.

Forslaget blev vedtaget.

Vedtægternes § 6 Stk. 1

Den oprindelige tekst: Alle medlemmer har møde- og taleret på landsmødet. Medlemmer har stemmeret på landsmødet, hvis de har været medlemmer i 6 mdr. forud for landsmødet.

Blev foreslået ændret til: Alle medlemmer har møde- og taleret på landsmødet. Medlemmer har stemmeret på landsmødet, hvis de har været medlemmer i 6 mdr. umiddelbart forud for landsmødet.

Hovedbestyrelsens begrundelse: Det præciseres, at man for at få stemmeret skal have været medlem i seks måneder *umiddelbart* forud for landsmødet, så man undgår at skulle fortolke, hvorvidt et tidligere medlemskab også tæller med i de seks måneder.

Arbejdsgruppens indstilling: Forslaget blev indstillet til vedtagelse.

Forslaget blev vedtaget.

Vedtægternes § 8 Stk. 2

Den oprindelige tekst: De vigtigste beslutninger og begivenheder på landsmødet bringes i foreningens blad ved førstkommande lejlighed dog senest 3 mdr. efter landsmødets afholdelse.

Blev foreslået ændret til: De vigtigste beslutninger og begivenheder på landsmødet bringes på foreningens hjemmeside senest en måned efter landsmødets afholdelse.

Hovedbestyrelsens begrundelse: Det er p.t. ikke praktisk muligt at bringe at overholde § 8 Stk. 2, idet bladet omkring landsmødet udkommer i februar, maj og september. §8 Stk. 2 er et levn fra dengang, foreningen udgav medlemsbladet seks og ikke som nu fire gange årligt. Ved ændring til rapportering via amnesty.dk vil rapporteringen kunne foretages hurtigere og i overensstemmelse med vedtægterne.

Arbejdsgruppens indstilling: Forslaget blev indstillet til vedtagelse.

Forslaget blev vedtaget.

Vedtægternes § 9 Stk. 1, 5 og 6

Den oprindelige tekst:

Stk. 1 Hovedbestyrelsen, der varetager foreningens almindelige ledelse, består af 7 medlemmer, som vælges af landsmødet. Landsmødet vælger en suppleant.

Stk. 5 En person, der har været ansat i en ledende stilling i foreningen, kan i en periode på to år efter sin fratrædelse ikke vælges til hovedbestyrelsen.

Stk. 6 Et tidligere medlem af hovedbestyrelsen kan i en periode på to år efter medlemskabet af hovedbestyrelsen ikke ansættes i en ledende stilling i foreningen.

Blev foreslået ændret til:

Stk. 1 Hovedbestyrelsen, der varetager foreningens almindelige ledelse, består af 7 medlemmer, som vælges af landsmødet. Landsmødet vælger en suppleant.

Hovedbestyrelsen kan derudover vælge at supplere sig selv med op til to medlemmer, som ikke har stemmeret i Hovedbestyrelsen, og som hverken kan beklæde posten som formand, næstformand eller kasserer. Disse personer behøver ikke at være medlemmer af foreningen forud for suppleringen til hovedbestyrelsen, men skal melde sig ind i foreningen inden indtræden i hovedbestyrelsen.

Stk. 5 En person, der har været ansat i en ledende stilling i foreningen, kan i en periode på to år efter sin fratrædelse ikke vælges til hovedbestyrelsen.

Stk. 6 Et tidligere medlem af hovedbestyrelsen kan i en periode på to år efter medlemskabet af hovedbestyrelsen ikke ansættes i en ledende stilling i foreningen.

Ny Stk. 7 Bestemmelserne i Stk. 6 og 7 gælder også for personer, der er suppleret til hovedbestyrelsen af hovedbestyrelsen selv.

Hovedbestyrelsens begrundelse:

Der kan være et behov for eller ønske om at supplere hovedbestyrelsens kompetencer/sammensætning mellem Landsmøderne (man kender jo altid først hovedbestyrelsens endelige sammensætning og kompetencer umiddelbart efter et Landsmøde). Desuden kan det være hensigtsmæssigt at have muligheden for at udpege personer til hovedbestyrelsen, når man har identificeret, hvad der er behov for, for at hovedbestyrelsen bedst muligt kan løfte sin opgave.

Kristoffer Nilaus Olsen fortalte, at arbejdsgruppen drøftede forslaget og overvejede blandt andet hensynet til ligeværd og demokratisk legitimitet for medlemmerne af hovedbestyrelsen. Det blev blandt andet påpeget, at ordningen med en suppleant vurderes at fungere udmærket, idet denne indgår på lige fod med de øvrige medlemmer, selv om suppleanten ikke formelt har stemmeret på denne post.

Hovedbestyrelsen gav udtryk for at have oplevet sådanne situationer flere gange gennem de seneste år, og ønsker således ved denne ordning at kunne supplere de valgte medlemmer af hovedbestyrelsen med op til to udpegede medlemmer, der som anført i forslaget ikke har stemmeret.

Hensynet til bestyrelsesmedlemmernes demokratiske legitimitet vejede dog tungere, og det blev blandt andet drøftet, om behovet for at få kompetencer tilført ikke kunne løses eksempelvis ved at involvere folk på en art konsulentbasis. Det vil sige tidsbegrænsede tilknytninger af projektagtig karakter. Tilsvarende blev det drøftet, om hovedbestyrelsen kunne have gavn af at indføre en nomineringskomité, som man ser det i andre lande eller på anden vis indføre tiltag, som gør det mere transparent for landsmødet, hvilke kompetencebehov hovedbestyrelsen måtte have.

Arbejdsgruppens indstilling:

Arbejdsgruppen indstillede forslaget til vedtagelse med følgende ændringer og med en anbefaling af, at modellen blev evalueret efter tre år.

Desuden opfordredes hovedbestyrelsen til op til næste landsmøde at undersøge, hvorledes man kan styrke de politiske ledelseskompetencer i foreningen.

§9 stk. 1, 5 og 6 - arbejdsgruppens forslag:

Stk. 1 Hovedbestyrelsen, der varetager foreningens almindelige ledelse, består af 7 medlemmer, som vælges af landsmødet. Landsmødet vælger en suppleant. Hovedbestyrelsen kan derudover vælge at supplere sig selv med op til to medlemmer, som ikke har stemmeret i hovedbestyrelsen, og som hverken kan beklæde posten som formand, næstformand eller kasserer. Disse personer behøver ikke være medlemmer af foreningen forud for suppleringen til hovedbestyrelsen, men skal melde sig ind i foreningen inden indtræden i hovedbestyrelsen. Medlemmer udpeget af hovedbestyrelsen afgår ved førstkommende landsmøde, men kan genudpeges dog maksimalt for en periode på i alt seks år.

[..]

Stk. 7 Bestemmelserne i stk. 5 og 6 gælder også for personer, der er suppleret til hovedbestyrelsen af hovedbestyrelsen selv.

Indstillingen blev vedtaget i arbejdsgruppen ved afstemning, et mindretal på én stemme var imod indstillingen. Mindretallet var ikke overbevist om, at fordelene ved udpegede bestyrelsesmedlemmer oversteg ulemperne i en grad, som man ikke kunne opnå lige godt ved at tilknytte folk på konsulentbasis.

Der fulgte herefter en række indlæg og spørgsmål fra salen.

Jesper Steen Andersen: Det er vigtigt, at man opnår legitimitet ved at blive valgt på landsmøde. Det er fint, at ind-supplere, men de skal ikke have stemmeret. Hvis man sidder i en bestyrelse, man har tale ret men ingen stemmeret, så må man stille op ved næste generalforsamling. Det er naturligt, at der er tale om en indfasningsperiode.

Ib Ketelsen, Odense: Vil gøre opmærksom på, at Amnesty er en demokratisk organisation. Gennemskuelighed og enkelthed er vigtigt. Det, der forslås her, er ikke gennemskueligt. Det er første skridt på vejen til en selvsupplerende bestyrelse. Det kan sagtens løses på andre måder.

Carsten Fenger: Jeg synes, det er et dårligt forslag. Man kunne lige så godt have skrevet, at hovedbestyrelsen skal ændres fra syv til ni personer. Hvorfor skal hovedbestyrelsen give sig selv lov til at udpege to personer? Jeg er klar over, at nogle kan falde fra undervejs. Hovedbestyrelsen kan være selvsupplerende op til de syv personer. Hovedbestyrelsen skal vælges på landsmødet.

Sophie Jo Rytter: Vi ved først hvordan en bestyrelse ser ud efter landsmødet. Først der kan vi gøre op efter valg til hovedbestyrelsen, hvilke kompetencer der mangler – det er baggrunden for ændringen om at kunne

udpege to medlemmer. Det er en bestemmelse, som også findes i andre Amnesty afdelinger og internationale bestyrelse. Her fungerer det fint, og har ikke givet anledning til udemokratiske tendenser.

Carsten Fenger: Det er et generelt problem for alle bestyrelser, at der kan være kompetencemangler, men ikke grund til selv at vælge personer til hovedbestyrelsen. Jeg sidder selv i anden bestyrelse, hvor der laves opslag for at få de rette kompetencer. Det er en mulighed for at indhente kompetencer. Eller der kan laves udvalg. Ikke det nuværende forslag.

Sophie Jo Rytter: Jeg er helt enig i forslag om opslag, men det står ikke i modsætning til hinanden.

Oliver de Mylius: Hovedbestyrelsen skal vælges på landsmødet, det er vi helt enige om. De medlemmer vi skulle kunne udpege, har ikke stemmeret.

Dirigenten skred derefter til afstemning vedrørende ændringsforslaget til vedtægternes § 9 Stk. 1, 5 og 6

Ændringsforslaget til vedtægternes § 9 Stk. 1, 5 og 6 blev forkastet.

Indstillingen indeholdt desuden en opfordring til, at hovedbestyrelsen op til næste landsmøde at undersøge, hvorledes man kan styrke de politiske ledelseskompeterer i foreningen. Denne indstilling blev indstillet til afstemning.

Opfordringen til hovedbestyrelsen blev vedtaget.

Hovedbestyrelsen havde indstillet et ændringsforslag til landsmødets forretningsorden

Forretningsordenens § 6 Stk. 3

Den oprindelige tekst: Kandidater til hovedbestyrelsen og som suppleant skal offentliggøres i foreningens blad inden landsmødet.

Blev foreslået ændret til: Kandidater til hovedbestyrelsen og som suppleant skal offentliggøres på foreningens hjemmeside senest en måned inden landsmødet.

Hovedbestyrelsens begrundelse: Det er p.t. ikke praktisk muligt at bringe at overholde § 6 Stk. 3, idet bladet omkring landsmødet udkommer i februar, maj og september. § 6 Stk. 3 er et levn fra dengang, foreningen udgav medlemsbladet seks og ikke som nu fire gange årligt. Ved ændring til offentliggørelse via amnesty.dk vil den kunne foretages senest en måned før landsmødet og i overensstemmelse med vedtægterne.

Arbejdsgruppens indstilling: Arbejdsgruppen drøftede forslaget, og mente, at man godt kunne være mere ambitiøse og stille krav om, at kandidaternes navne offentliggøres senest otte dage efter, at deres opstillingserklæring og kandidatur er godkendt i overensstemmelse med vedtægterne. Det tager jo som hovedregel ikke lang tid at rette en hjemmeside.

Forslaget blev indstillet til vedtagelse med den ændring, at offentliggørelse på hjemmesiden skal ske seneste otte dage efter kandidatrets godkendelse efter vedtægterne.

Forslaget med ændring blev vedtaget

FORSLAG TIL LANDSMØDEBESLUTNING OM UDVALGET FOR ØKONOMISK STØTTE

Hovedbestyrelsen havde indstillet et forslag til landsmødebeslutning vedrørende udvalget for økonomisk støtte til vedtagelse.

Begrundelse: Dansk afdelings udvalg for økonomisk støtte består ifølge en beslutning fra landsmødet 2013 af 4-5 medlemmer udpeget af foreningens hovedbestyrelse. Udvalget yder støtte til relief og andre opgaver herunder lægelige formål, der har relation til Amnesty Internationals arbejde. Hovedbestyrelsen afsætter penge på budgettet til udvalgets arbejde.

Det har imidlertid vist sig ønskeligt klarere at få defineret udvalgets formål og forankring i forhold til hovedbestyrelse og sekretariat, ligesom en mindre gruppe vil gøre det muligt at reagere hurtigere i forhold til uddeling af de 150 til 200 tusinde kroner, som der typisk er budgetteret med til uddeling om året.

Hovedbestyrelsen indstiller derfor, at landsmødet beslutter følgende til erstatning for landsmødebeslutningen fra 2013:

Landsmødet bestemte, at:

Pkt. 1) Hovedbestyrelsen hvert år efter landsmødet nedsætter et udvalg bestående af et HB-medlem og et til to medlemmer af foreningen uden for hovedbestyrelsen, som med bistand fra sekretariatet uddeler midler fra foreningens budget til de formål, der er beskrevet i pkt. 2.

Pkt. 2) I forbindelse med tildelingen af midler lægges der særlig vægt på, om der er tale om situationer af akut karakter, og om der er tale om grove overgreb mod menneskerettighederne.

Der kan uddeles midler til følgende formål:

- a) Relief i overensstemmelse med Amnesty Internationals gældende regler for relief.
- b) Lægelige eller juridiske formål med relation til Amnesty Internationals arbejde.
- c) Hjælp til andre afdelinger af Amnesty International, hvor disse har et akut behov som følge af politisk ustabilitet eller trusler.

Pkt. 3) Udvalget kan tage beslutninger enten via møder eller elektronisk. Såfremt udvalget ikke opnår enighed om en tildeling, overdrages beslutningen til foreningens forretningsudvalg.

Pkt. 4) Udvalget fastsætter en forretningsorden for udvalgets arbejde. Forretningsordenen og eventuelle senere ændringer af denne skal godkendes af foreningens hovedbestyrelse.

Pkt. 5) Udvalget foretager en årlig skriftlig rapportering til hovedbestyrelsen vedr. brugen af midlerne.

Landsmødebeslutningen fra 2013, som den nye beslutning erstatter:

Pkt. 1) Landsmødet bestemmer, at der på Amnestys budget årligt afsættes midler til uddeling til relief og andre formål jfr. pkt. 2.

Pkt. 2) Der kan uddeles midler til følgende formål: a. Støtte til relief formål i overensstemmelse med Amnesty Internationals gældende regler for relief. b. Støtte til andre opgaver, herunder lægelige formål, der har relation til Amnesty Internationals arbejde.

Pkt. 3) Ansvar for uddeling af midlerne i henhold til pkt. 2 påhviler Amnestys udvalg for økonomisk støtte. Udvalget består af 4-5 medlemmer udpeget af foreningens hovedbestyrelse. Udvalget vælger ved simpel flertalsafstemning en formand fra sin midte. Det fastsætter desuden en forretningsorden for udvalgets

arbejde. Forretningsordenen og eventuelle senere ændringer af denne skal godkendes i foreningens hovedbestyrelse."

Arbejdsgruppens indstilling: Arbejdsgruppen drøftede kort, om det var nødvendigt at give hjemmel til at lade udvalget henvise sager til hovedbestyrelsens forretningsudvalg i tilfælde, hvor de ikke kan nå til enighed, når en simpel afstemning i et udvalg med tre medlemmer burde kunne afgøre sagen. Der var dog bred enighed om at lade denne mulighed stå åben, da der kan være praktiske årsager til, at man ikke kan opnå enighed herunder forfald blandt medlemmerne.

Arbejdsgruppen indstillede forslaget til landsmødebeslutning til vedtagelse i sin helhed.

Forslaget til landsmødebeslutning blev vedtaget.

12. TILBAGEMELDING FRA DISKUSSIONSGRUPPE – DET GLOBALE AMNESTY

Oliver de Mylius og Stinne Bech, sekretariatet gav tilbagemelding fra diskussionsgruppen om Global Assembly.

ICM sidste år var den sidste af slagsen, da der nu afholdes et globalt møde hvert år under navnet Global Assembly. 2018 er første år det afholdes, og især to emner fylder meget, nemlig Amnestys politikker vedr. abort og narkotika. Jeg skal selv afsted med Trine Christensen og Sophie Jo Rytter. Diskussionsgruppen i går vendte de omfattende og komplicerede emner. Det er oplæg, som vi nu har mulighed for at komme med input til. Stinne Bech, Policy teamleder, vil gennemgå politikkerne en af gangen.

Stinne Bech: Der er de her to politikker på vej i det internationale system, som vi er ved at diskutere – det er forslag. Grunden til at de tages op på landsmøde er, at det er beslutninger, der skal tages demokratisk. Alle medlemmer og afdelinger skal beslutte sammen. Jeg vil gennemgå, hvad der er på tegnebrættet.

ABORT

Amnesty har en position på abort, hvor vi anbefaler, at abort afkriminaliseres, og at stater skal tilbyde abort ved overgreb, voldtægt eller når kvindens eller fostrets liv er i fare. Vi har gennemført et *review* på baggrund af stort arbejde for kvinders ret til at bestemme over egne krop (My Body My Rights). Vores begrænsede politik har været svær at arbejde med i praksis, fordi den ikke er baseret på, at kvinden ikke har mulighed for at bestemme over egen krop – om man vil fortsætte eller afslutte en graviditet, ligesom i Danmark frem til 12. uge. Langt de fleste aborter foretages på baggrund af en graviditet, der ikke er resultat af overgreb, sundhedsproblemer eller lignende, hvilket gør, at piger og kvinder er tvunget til at gå til kvaksalvere, og det bringer deres liv i fare, og er en stor dødsårsag rundt omkring i verden. Mange kan ikke forstå, hvorfor vi ikke kan stå på deres side lige meget hvad. Derfor reviderer vi vores politik, uanset årsagen til hvorfor de ønsker denne abort, skal staten sikre piger og kvinder adgang til abort uanset årsagen. Der skal være adgang til et sundhedssystem, information, adgang til prævention, sunde fødsler m.v. Det skal sikre pigers og kvinders seksuelle og reproduktive rettigheder. Principperne, som er foreslået nu, sætter fokus på det frie valg til at vælge barnet til og barnet fra. Og så er der et mere vidtgående forslag, som siger, at der ikke skal være nogen begrænsninger til adgangen til abort. Vi har f.eks. en begrænsning i Danmark om, at der er fri abort til 12. uge og, at der kan ansøges indtil 24. uge. Det skal i stedet være en lægefaglig vurdering. Forslaget baserer sig på, at Amnesty ikke tager stilling til etiske/moralske spørgsmål om, hvornår livet begynder. Juridisk er menneskerettigheder først noget vi nyder, når vi er blevet født. Forslaget begrundes sig herpå.

Oliver de Mylius: Der var en klar opbakning i diskussionsgruppen til, at Amnesty går videre med arbejdet om at revidere sin politik vedrørende abort. Nogle af de opmærksomhedspunkter, som blev rejst af diskussionsgruppen, er om man bør være forsigtig med, at der ikke er nogen grænser for, hvornår og hvorfor man får abort. Kunne der fx være lande, hvor kønnet har betydning for om man får abort eller ej, eller at Amnesty legitimerer sen abort i fx 8. måned. Der er mulighed for, at I kan komme med input i dag og senere via e-mail til hovedbestyrelsen og til sekretariatet.

NARKOTIKAKONTROL

Stinne Bech: Narkotikakontrol og menneskerettigheder. Amnesty har i dag ikke en politik på området. I verden har vi de sidste 50 år haft narkotikapolitiker, der funderer på forbud og kriminalisering og ikke på baggrund af menneskerettigheder og de sårbare mennesker, som er involveret. Det har ført til menneskerettighedskrænkelser. Amnesty har dokumenteret overgreb og dødsstraf i f.eks. Filippinerne. I Latinamerika ser vi, at vold og drab er hverdag pga. lokale bander, der lukrerer på det illegale marked. Løsningen, der er valgt, har store menneskelige konsekvenser. De internationale aftaler tager udgangspunkt i at slippe af med problemet og skadelige virkninger fra narko, men løsningerne har voldsomme konsekvenser, og de har ingen referencer til menneskerettighederne. De er under revision lige nu, så Amnesty har en unik mulighed for at påvirke dem i dag, så de tager udgangspunkt i menneskerettighederne i højere grad end forbud og straf. Amnesty går ind for paradigmeskifte med fokus på menneskers sundhed og menneskerettigheder, at behandling kommer i centrum i stedet for straf. Mange steder i verden er der ikke adgang til behandling for mennesker, der bruger narkotika, så i stedet kommer de i fængsel. Det, der skal være vigtigt her, er hvordan man beskytter mennesker i stedet for, at det er en succes, hvor mange, der kommer i fængsel eller hvor mange opiummarker, der bliver ryddet, skal det være en succes, hvor der f.eks. kommer ud af narkomisbrug eller bliver behandlet for HIV. I forslaget skal Amnesty overveje at gå ind for afkriminalisering af brugeren – man skal ikke risikere at komme i fængsel blot for personligt brug, som ikke går ud over andre. Så går den også et skridt videre og foreslår, at stater skal kigge på lovlig regulering. I stedet for at udradere illegale narkotikamarkeder, skal stater regulere sig ud af problemet - fx legalisere handlen af cannabis i visse stater i USA. Der er ikke så mange eksempler på, hvad der virker, men den model vi har i dag, virker ikke.

Oliver de Mylius: Det er et meget komplekst emne. Vi fik en god debat i diskussionsgruppen. Politikken handler ikke om fri hash eller narkotika, men om menneskerettighedskrænkelser, som kriminaliseringen af narko medfører. Det handler om at krigen mod narko fører til forsvindinger, drab og henrettelser. Det er forskellige situationer i Sydamerika, Europa og Filippinerne. Der er meget forskellige opfattelser af, hvordan krigen mod narkotika påvirker deres samfund. Principperne, der skal vedtages, skal fungere i alle lande. Tilbage meldingen fra diskussionsgruppen er, at vi må træde varsomt. Og der blev stillet spørgsmål til, om det overhovedet var et område Amnesty skulle arbejde med. Hvis vi går videre med politikken, hvor langt skal vi så gå? En mindre politik, der omhandler afkriminalisering af individet (brugeren), eller en mere vidtgående politik, der omhandler lovlig regulering af markedet og tager fundamentet væk for det kriminelle marked. Amnesty har gennemført stor research, men det er nyt område. Diskussionsgruppens tilbagemelding er at træde varsomt.

Der er mulighed for alle om at komme med input via internationaltudvalg@amnesty.dk eller sbech@amnesty.dk

13. AKTIVISTTRÆF-INTRO

Ole Ankjær Madsen fra hovedbestyrelsen introducerede aktivisttræffet.

14. VALG AF STATS AUTORISERET REVISOR

Hovedbestyrelsen havde indstillet den nuværende revisor, Beierholm, til genvalg.

Revisoren blev genvalgt uden indsigelser, og Beierholm vil forsat være statsautoriseret revisor for dansk afdeling.

15. KONTINGENT

Hovedbestyrelsen indstillede, at kontingentsatserne for medlemskab forblev uændret, hvilket blev vedtaget uden indsigelser:

Ungdomskontingent: 50 kr. pr. år

Studerende, arbejdsløse og pensionister: 195 kr. pr. år

Fuldt betalende medlemmer: 295 kr. pr. år

Livsvarigt medlemskab: 2.950 kr.

16. LANDSMØDE 2019

Det blev besluttet, at Landsmøde 2019 afholdes den 27.-28. april på Hotel Nyborg Strand.

17. PRÆSENTATION AF NY HOVEDBESTYRELSE OG FUNDRAISING- OG ØKONOMIUDVALG

Claus Høxbro præsenterede resultatet af hovedbestyrelsesvalget:

Sara Abawi	206 stemmer
Kristoffer Nilaus Olsen	176 stemmer
John Hansen	119 stemmer
Anne Katrine Andersen	114 stemmer

Følgende blev valgt til hovedbestyrelsen for en 2-årig periode:

Sara Abawi

Kristoffer Nilaus Olsen

John Hansen

Følgende blev valgt som suppleant til hovedbestyrelsen for en 1-årig periode:

Anne Katrine Andersen

Den samlede hovedbestyrelse efter valget så således ud (i alfabetisk orden):

Sara Abawi

Anne Katrine Andersen (suppleant)

John Hansen

Ole Ankjær Madsen

Oliver de Mylius

Kristoffer Nilaus Olsen

Sophie Jo Rytter

Ilja Sabaj-Kjær

Claus Høxbro præsenterede resultatet af valg til FØU:

Jesper Steen Andersen meldte sit kandidatur i løbet af lørdagen, og der var dermed tre kandidater til to poster i Fundraising- og Økonomiudvalget.

Claus Høxbro præsenterede resultatet af FØU-valget:

Ib Ketelsen	110 stemmer
Vivi Basballe	96 stemmer
Jesper Steen Andersen	19 stemmer

Ib Ketelsen og Vivi Basballe blev valgt til FØU.

Medlemmerne af Fundraising- og Økonomiudvalget:

Jakob Diness
Carsten Fenger
Ib Ketelsen
Kristoffer Nilaus Olsen
Vivi Basballe
Claus Høxbro

18. EVENTUELT OG AFSLUTNING AF LANDSMØDET

Claus Høxbro åbnede for kommentarer fra salen:

Rasmus Malver: Præsenterer Foreningen mod digital logning. Beder om hjælp til arbejdet mod ulovlig logning.

Kommentar fra salen: Det er nogle år siden jeg har været til landsmøde. Tak til hovedbestyrelsen, vil gerne have vi giver en hånd for arbejdet.

Merethe: Fantastisk dejlig oplevelse i år. Her er et forslag til forbedring – fællessang på landsmødet til at samle. Jeg vil gerne spille til næste gang.

Claus Høxbro: Jeg har fået en forespørgsel, om man kunne organisere fælles transport til og fra landsmødet. Uden, at det skal gå op i administration, kan det måske foregå som selvforvaltning.

Kommentar fra salen: Jeg modtog en mærkelig mail, om en jeg kender der var i Bulgarien, der var blevet hacket. Det er en krænkelse af hendes personlige frihed. Har Amnesty en holdning til hackeres indbrud i tilfældige menneskers liv?

Trine Christensen: Ingen tvivl om, at vi ser et stort problem. Men det ligger under kriminalitetsbekæmpelse. Hvis myndighederne ikke gør noget, er det en krænkelse. Lige nu er vores fokus på myndigheders digitale krænkelse.

Britta: God ide med netværk, sms, mail. Rart, hvis der det bliver filtret ud; forskellige netværk man kan være med i – måske rejse os regionsvis, og siger farvel, og finde ud af, hvem der er fra Nordjylland, Midtjylland, når jeg nu er flyttet derop.

Kommentar fra salen: Formiddag i aktivismens tegn den 19-20 maj i Odense. Er I interesseret, så kom.

Birgit Albrechtsen, Roskilde: Mange gode foredrag, men vi kan kun deltage i to. Det kunne også være dejligt, hvis man fx kunne komme ind fire steder. Vil hovedbestyrelsen overveje mulighed for flere, men kortere oplæg.

Kommentar fra salen: Hovedbestyrelsen blev takket – lad os også takke sekretariatet med vores dygtige generalsekretær i spidsen, som jævnlige er i medierne på fremragende vis.

Kommentar fra salen: Angående forslag om kortere sessions – så hellere forlænge søndagen.

Kommentar fra salen: Alle de gode oplæg kunne blive filmet og lagt ud, så man kan lytte til det hjemme.

Kommentar fra salen: Tænkte på nye politikere om abort og narkotika, har I også tid til det? Gå ind i begge dele, det handler om menneskerettigheder.

Claus Høxbro afsluttede landsmøde, og takkede for den venlighed og tolerance, der var blevet udvist overfor ham som dirigent, inden han gav ordet til Sophie Jo Rytter.

Sophie Jo Rytter, formand – afsluttede formelt Landsmøde 2018

Hovedbestyrelsen takkede alle deltagere for at gøre landsmødet fantastisk, og rettede efterfølgende en særlig tak til nogen, der havde gjort en særlig indsats under landsmødet:

- Stemmetællerne
- Det særlige udvalg
- Referenter
- Lederne og referenterne fra workshops og arbejdsgrupper
- Internationale gæster
- Kæmpe tak til sekretariatet, der har gjort en kæmpe indsats for at få det til at spille, uden at man mærker det kæmpe arbejde der ligger bag, men det ved vi, der gør, så tusind tusind tak til jer.
- Sidst men absolut ikke mindst: Tusind tak til Claus Høxbro, for igen at have ført os igennem landsmødet med sikker, myndig og fast hånd og det er vi rigtig glade for. Tak for det.

Afgået hovedbestyrelsesmedlem Moustafa Mahmoud Moustafa takkede af.

19. PRÆSENTATION AF EVENT

Michel Banz fra sekretariatet præsenterede årets landsmødeevent.

Taner Kılıç, menneskerettighedsadvokat og tidligere formand for Amnesty Tyrkiet, sidder fængsel i Tyrkiet, og årets event blev et pixeleret billede af Taner Kılıç.